16/10/2020

Η Παναγία Πορταΐτισσα φυλά τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Με την παρουσία τοπικών αρχών και πλήθους κόσμου το μεσημέρι της Παρασκευής, 16 Οκτωβρίου 2020, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων τέλεσε τα Θυρανοίξια του Ιερού Παρεκκλησίου της Παναγίας «Πορταϊτίσσης», το οποίο βρίσκεται στην πύλη εισόδου και εξόδου της χώρας μας με τη γείτονα Βουλγαρία και ανηγέρθη με δαπάνες της Ιεράς Μητροπόλεως Μαρωνείας και Κομοτηνής, του Δήμου Κομοτηνής και δωρεές ευσεβών πιστών.

Αντίγραφον της Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Πορταϊτίσσης Αγίου Όρους μετέφερε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Ιβήρων, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης κ. Ναθαναήλ και τεθησαύρισται εν τω Ιερώ Παρεκκλησίω.

ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

εικόνα της Παναγίας της Πορταΐτισσας

Στη Μονή Ιβήρων βρίσκεται ένα από τα σημαντικότερα κειμήλια της Αθωνικής Πολιτείας και της Ορθοδοξίας.

Σύμφωνα με την παράδοση αλλά και μαρτυρίες, η εικόνα ανήκε σε μια οικογένεια που ζούσε στη Νίκαια της Μικράς Ασίας τον 8ο αιώνα. Το 829 μεσούσης της «εικονομαχίας» η γυναίκα που την είχε αναγκάστηκε να την ρίξει στην θάλασσα για να μην καταστραφεί από τους εικονομάχους.

Επί 170 χρόνια η εικόνα ήταν χαμένη. Μέχρι το 1004. Τότε καλόγεροι της Μονής Ιβήρων είδαν στην θάλασσα ένα φως. Το φως αυτό ήταν ορατό κι από άλλες Μονές.

Περίεργοι να δουν τι συμβαίνει στη θάλασσα πολλοί μοναχοί μπήκαν στις βάρκες και πήγαν προς το φως, όπου διέκριναν μια εικόνα. Όσο πλησίαζαν όμως η εικόνα απομακρυνόταν. Αδυνατώντας να την πλησιάσουν, επέστρεψαν στη Μονή Ιβήρων όπου προσευχήθηκαν.

Η απάντηση του Θεού δόθηκε μέσω ενός ασκητή, του Γαβριήλ ο οποίος λένε πως άκουσε τη φωνή της Παναγίας να του δίνει συγκεκριμένες εντολές.

«Πήγαινε στο Μοναστήρι σου και πες στον ηγούμενο ότι ήρθα για να τους δώσω

την εικόνα μου. Μετά, βάδισε στη θάλασσα, για να γνωρίσουν όλοι την αγάπη και πρόνοια που έχω στο Μοναστήρι σας.» Έτσι κι έγινε.

Ο Γαβριήλ πήγε στη θάλασσα και η εικόνα τον πλησίασε. Επί τρία μερόνυχτα οι Μοναχοί έψαλλαν δοξολογίες προς την Παναγία για το Θαύμα, το οποίο όμως δεν είχε ολοκληρωθεί.

Η εικόνα μεταφέρθηκε στο καθολικό της Μονής Ιβήρων. Παραδόξως όμως χανόταν και εμφανιζόταν στην πόρτα της Μονής.

Οι μοναχοί την επέστρεφαν στο καθολικό και η ιστορία επαναλαμβανόταν.

Μέχρι που ο Γαβριήλ άκουσε ξανά τη φωνή της Παναγίας «Πες στον ηγούμενο να παύσετε να με πειράζετε, διότι δεν ήρθα στο Μοναστήρι για να με φυλάτε σεις, αλλά ήρθα για να γίνω εγώ φύλακας και φρουρός σας και σ’ αυτήν και στην μέλλουσα ζωή. Και όσοι θα ζήσουν με ευλάβεια και φόβο Θεού και δεν αμελούν στην απόκτηση των αρετών, και τελειώσουν την πρόσκαιρη ζωή τους σ’ αυτόν τον τόπο, ας έχουν θάρρος και να μη φοβούνται την κόλαση διότι αυτή τη χάρη ζήτησα από τον Θεό και Υιό μου και την πήρα. Ως επιβεβαίωση των λόγων μου σας δίνω αυτό το σημείο: Όσο βλέπετε την εικόνα μου στο Μοναστήρι σας, δεν θα λείψη απ’ το Όρος τούτο η χάρις και το έλεος του Υιού μου και Θεού» (ε’ 143).

Με εντολή του τότε Ηγουμένου, κτίστηκε ειδικό παρεκκλήσιο έξω από την πόρτα της Μονής και εκεί απέθεσαν την ιερή εικόνα.

Θαύματα και θρύλοι

Από το 1004 που βρέθηκε μέχρι σήμερα η εικόνα της Παναγίας δεν έχει βγεί ποτέ από το Άγιον Όρος. Ο θρύλος λέει πως όσο η εικόνα παραμένει στη θέση της το Άγιον Όρος θα είναι άτρωτο.

Άλλος θρύλος λέει πως όταν η εικόνα χαθεί θα είναι σημάδι ότι πλησιάζει η Δευτέρα Παρουσία.

Μάρτυρες των θαυμάτων της Παναγίας είναι τα δεκάδες πολύτιμα αφιερώματα. Εγκόλπια αρχιερέων, μετάλλια πρωταθλητών και ολυμπιονικών αλλά και παράσημα ηρώων, κοσμούν το εικόνισμα Της.

Για τους Αγιορείτες και ειδικότερα για τους Ιβηρίτες η Παναγία η Πορταΐτισσα είναι κάτι παραπάνω από ένα απλό εκκλησιαστικό κειμήλιο είναι η ζωντανή παρουσία της Θεοτόκου ανάμεσά τους.

Όπως λένε οι Μοναχοί, την εποχή που στη Μεσόγειο δρούσαν πειρατικοί στόλοι, η

Μονή των Ιβήρων έγινε στόχος του Άραβα πειρατή Ραχάι. Η παράδοση λέει πως όταν οι πειρατές πλησίασαν τη Μονή για να την λεηλατήσουν δεν τα κατάφεραν.

Επιστρέφοντας στο πλοίο είπαν στον Ραχάι πως μια γυναίκα τους είχε εμποδίσει. Ο ίδιος δοκίμασε να δείξει στους άνδρες του πως όλα ήταν της φαντασίας τους. Φθάνοντας στη Μονή, είδε μπροστά του την εικόνα της Παναγίας. Τότε έβγαλε το ξίφος του και τη χτύπησε στο πρόσωπο. Παραδόξως το εικόνισμα άρχισε να αιμορραγεί στο σημείο που χτυπήθηκε.

Το σημάδι στο εικόνισμα όπως και το αίμα που έχει ξεραθεί με τα χρόνια, φαίνονται.

Τότε ο πειρατής, κατάλαβε πως δεν είχε να κάνει με κάτι άψυχο. Οι αγιορείτικες παραδόσεις τον θέλουν να μένει στη Μονή των Ιβήρων, όπου βαπτίστηκε Χριστιανός και έγινε μοναχός.

Του έδωσαν το όνομα Δαμασκηνός, αλλά εκείνος θέλοντας να ταπεινωθεί ζητούσε από τους ανθρώπους να τον φωνάζουν Βάρβαρο. Έζησε όλη του τη ζωή μπροστά από την εικόνα της Παναγίας.

Η Εκκλησία τον ανακήρυξε Άγιο, όχι όμως με το βαπτιστικό του όνομα αλλά ως «Άγιο Βάρβαρο». Γιορτάζει στις 15 Μαΐου.